

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) S. B., b) nezl. D. B.**, oba zastoupení Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou, se sídlem Praha 4, Pod Terebkou 12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o návrhu na obnovu řízení ze dne 15. 8. 2006 ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Azs 9/2005,

t a k t o :

- I. Návrh na obnovu řízení ze dne 15. 8. 2006 **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 4. 2006, č. j. 4 Azs 9/2005 – 70, odmítl kasační stížnost žalobců podanou proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2004, č. j. 11 Az 227/2003 – 37, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Výše uvedeným rozsudkem byla zamítnuta žaloba žalobců podaná proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-2220/AŘ-2002, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-410/VL-10-P07-2000, ze dne 22. 8. 2001 o neudělení azylu a zamítnut rozklad žalobců. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaného nebyl žalobcům udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud ve věci vedené pod sp. zn. 4 Azs 9/2005 vycházel v usnesení ze dne 27. 4. 2006, č. j. 4 Azs 9/2005 – 70 z toho, že stěžovatelé na výzvu obsaženou v přípisu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2006, č. j. 4 Azs 9/2005 – 67, směřující k tomu, aby si zvolili advokáta pro řízení o kasační stížnosti, kterou stěžovatelka sub. a) převzala osobně dne 4. 4. 2006 (fikce doručení nastala dne 3. 4. 2006), v soudem stanovené lhůtě, tj. do 17. 4. 2006 ani do vydání napadeného usnesení nereagovala. Nejvyšší správní soud pak v souladu s konstantní judikaturou konstatoval, že stěžovatelé nebyli v řízení o kasační stížnosti zastoupeni advokátem a tato vada k výzvě soudu nebyla odstraněna. V řízení proto nebylo možno pokračovat a proto bylo nutno kasační stížnost stěžovatelů podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítnout.

Podáním ze dne 15. 8. 2006 sdělila zástupkyně stěžovatelky, že ve lhůtě do 17. 4. 2006 byla Nejvyššímu správnímu soudu zaslána, a to dne 13. 4. 2006, plná moc advokáta udělená paní B.. Žádala proto, aby ve věci bylo rozhodnuto o obnově řízení.

Nejvyšší správní soud ze spisu vedeného pod sp. zn. 4 Azs 9/2005 zjistil, že podáním ze dne 13. 4. 2006 byla Nejvyššímu správnímu soudu zaslána plná moc udělená stěžovatelkou sub. a) advokátce Mgr. Bohdaně Novákové, dne 12. 4. 2006. Tato plná moc došla Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 4. 2006. Senátu, který ve věci rozhodoval, však byla předložena až dne 26. 5. 2006, tedy až poté, co bylo ve věci vydáno shora uvedené usnesení.

Podle § 111 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější. Podle § 113 téhož zákona k řízení je příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle odst. 2 téhož ustanovení obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Podle § 114 odst. 3 s. ř. s. obnova řízení není dále přípustná, směřuje-li návrh proti důvodům rozhodnutí nebo proti výroku o nákladech řízení.

Z výše uvedeného plyne, že ust. § 114 odst. 2 s. ř. s. výslovně vylučuje přípustnost obnovy proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Jestliže tedy Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 27. 4. 2006, č. j. 4 Azs 9/2005 – 70, o tom, že kasační stížnost (podaná proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2004, č. j. 11 Az 227/2003 – 37) se odmítá, byť pro takový postup nebyly objektivní podmínky, nelze tento vadný postup zhojit návrhem na obnovu řízení, resp. řízením o takovém návrhu, neboť zákon č. 150/2002 Sb. takový postup nepřipouští.

Nejvyšší správní soud, přestože si je vědom nesprávného postupu a rozhodnutí, které byly dány opožděným předložením příslušné plné moci rozhodujícímu senátu, nemohl toto pochybení (jakkoliv by tak chtěl učinit) napravit řízením o obnově, protože mu to zákon neumožňuje. Podle jeho názoru je jediným prostředkem nápravy vadného rozhodnutí podání ústavní stížnosti.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Za výše popsané situace nezbylo, než návrh na obnovu řízení o kasační stížnosti ve věci 4 Azs 9/2005 odmítnout, neboť takový návrh je podle § 114 odst. 2 s. ř. s. nepřipustný.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu